

Zaak C-200/02

**Kunqian Catherine Zhu en Man Lavette Chen
tegen**

Secretary of State for the Home Department

(verzoek van de Immigration Appellate Authority
om een prejudiciële beslissing)

„Verblijfsrecht — Kind met nationaliteit van lidstaat, maar verblijvend in andere
lidstaat — Ouders die onderdaan zijn van derde staat —
Verblijfsrecht van moeder in andere lidstaat”

Conclusie van advocaat-generaal A. Tizzano van 18 mei 2004 I - 9927

Arrest van het Hof (Voltallige zitting) van 19 oktober 2004 I - 9951

Samenvatting van het arrest

Burgerschap van de Europese Unie — Recht om vrij op grondgebied van lidstaten te reizen en te verblijven — Richtlijn 90/364 — Minderjarige onderdaan van lidstaat, die is gedekt door ziektekostenverzekering en ten laste komt van ouder die zelf onderdaan is van derde staat, over

voldoende bestaansmiddelen beschikt en daadwerkelijk voor minderjarige zorgt — Verblijfsrecht, zowel voor minderjarige als voor zijn ouder, in andere lidstaat — Voorwaarden voor verkrijging van nationaliteit door minderjarige — Irrelevant

(Art. 18 EG; richtlijn 90/364 van de Raad)

Artikel 18 EG en richtlijn 90/364 betreffende het verblijfsrecht, verlenen de minderjarige van jonge leeftijd die onderdaan is van een lidstaat, die is gedekt door een passende ziektekostenverzekering en ten laste komt van een ouder die zelf onderdaan is van een derde staat en wiens bestaansmiddelen toereikend zijn om te voorkomen dat genoemde minderjarige ten laste komt van de overheidsfinanciën van de lidstaat van ontvangst, een recht om voor onbepaalde tijd op het grondgebied van deze laatste staat te verblijven. In dat geval geven deze zelfde bepalingen de ouder die daadwerkelijk voor die onderdaan zorgt, het recht, met deze laatste in de lidstaat van ontvangst te verblijven.

Dienaangaande kan de in richtlijn 90/364 geformuleerde voorwaarde inzake toereikende bestaansmiddelen niet aldus worden uitgelegd dat de minderjarige onderdaan zelf over toereikende bestaansmiddelen moet beschikken, zonder dat hij zich kan beroepen op de bestaansmiddelen van een familielid. Een dergelijke uitlegging zou immers aan die voorwaarde een vereiste met betrekking tot de herkomst van de bestaansmiddelen toevoegen, hetgeen een onevenredige inmenging in de uitoefening van het door artikel 18 EG gewaarborgde fundamentele recht van vrij verkeer en verblijf zou vormen, aangezien deze niet noodzakelijk is voor de

verwezenlijking van het beoogde doel, te weten de bescherming van de overheidsfinanciën van de lidstaten.

Voorts kan de toepassing van de communautaire bepalingen niet worden geweigerd aan belanghebbenden op grond dat de verzorgende ouder door een verblijf in een lidstaat de voorwaarden heeft geschapen waaronder haar ter wereld te brengen kind de nationaliteit van een andere lidstaat kan verkrijgen teneinde vervolgens voor het kind en voor haarzelf een recht van duurzaam verblijf te verkrijgen. Volgens het volkenrecht behoort het bepalen van de voorwaarden voor de verkrijging en het verlies van de nationaliteit immers tot de bevoegdheid van elke lidstaat, welke bevoegdheid met inachtneming van het gemeenschapsrecht moet worden uitgeoefend, en het staat niet aan een lidstaat om de gevolgen van de toekenning van de nationaliteit van een andere lidstaat te beperken door voor de erkenning van die nationaliteit met het oog op de uitoefening van de in het Verdrag voorziene fundamentele vrijheden een aanvullende voorwaarde te stellen.

(cf. punten 33, 36-37, 39, 47 en dictum)